

F. t. L. om Ændr. i L. om Afgift ved Tinglæsning m. m.

Afgørelse. Den afgiftspligtige kan ogsaa indenfor samme Tidsrum forlange, at Sagen anlægges mod ham ved Administrationens Foranstaltning.

Afgiftsspørgsmaalet er ikke Genstand for Kære.“

§ 21.

I § 26 ændres næstsidste Stk. til:

„Dokumenter, der er stempelfri i Henhold til Stempelovens § 135 eller § 144, 4. Stk., kan tinglyses uden Gebyr.“

§ 22.

Denne Lovs § 4 og § 20 b træder straks i Kraft, i øvrigt træder Loven i Kraft samtidig med Lov om Tinglysning.

§ 23.

Finansministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 112 af 1. April 1922 optrykke med de af nærværende Lov følgende Ændringer.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag fremkommer i Tilknytning til Forslag til Lov om Tinglysning.

Ved Siden af de Ændringer i Tinglæsningsafgiftsloven, der er foranlediget af det sidstnævnte Lovforslag, foreslaas dog ogsaa andre Ændringer og da navnlig saadanne, der gaar ud paa en Forenkling af Afgiftsreglerne.

Det er i saa Henseende navnlig foreslaaet, at det faste Gebyr (i Modsætning til de Gebyrer, der beregnes i Forhold til det tinglæstes Værdi) i alle Tilfælde sættes til 5 Kr., jfr. Forslagets § 8, og at Mindstegebyret saavel for Tinglæsning som for Aflæsning sættes til samme Beløb, jfr. Forslagets § 12, ligesom det er foreslaaet, at Afgiftsreglerne for stempelfri Udfærdigelser i nugældende § 13 afløses af en Regel om fast Gebyr af 5 Kr. i alle Tilfælde, jfr. Forslagets § 9.

De gældende Regler for Beregningen af disse Smaaafgifter har i Praksis voldt ikke ringe Vanskeligheder, som netop paa Grund af Beløbenes Lidenhed maa forekomme noget urimelige, og et Mindstegebyr af 5 Kr. kan formentlig heller ikke anses for at være formeget i Forhold til det Arbejde, der skal ydes af Retten ved Læsningen. De Afgifter, der her er Tale om, vil normalt være af underordnet Betydning ved den paagældende Retshandel, og de er ikke knyttede til Retshandler, der fortrinsvis indgaas af Smaakaarsfolk. Reglen i nugældende § 12, 1. Punktum, om Ned-

sættelse af Afgiften til 2 Kr., naar den paagældende Ejendom er ansat til en Ejendomsskyldværdi af 5 000 Kr. eller derunder, danner ikke nogen Undtagelse fra dette sidste, idet denne Regel formentlig i de fleste Tilfælde vil komme Ejere af Villagrunde til Gode.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 2.

Den her foreslaaede ændrede § 1 i Tinglæsningsafgiftsloven svarer i det væsentlige til denne Lovs nugældende § 1, blot med de af Tinglæsningslov-Forslaget nødvendiggjorte Ændringer.

Saaledes medfører Systemet i det sidstnævnte Forslag, hvorefter Sondringen mellem Købekontrakt og Skøde er forsvunden, at der for Tinglysning af ethvert Dokument angaaende Overdragelse af fast Ejendom straks maa tages en Afgift af $\frac{2}{5}$ pCt., Paragraffens 1. Stk., jfr. 2. Stk., medens der hidtil er taget $\frac{1}{5}$ pCt. for Tinglæsning af Købekontrakt og atter $\frac{1}{5}$ pCt. for Tinglæsning af det Købekontrakten fuldbyrdende Skøde.

Ny er Reglen i Paragraffens 4. Stk., hvor det — i Modsætning til Reglen i nugældende § 1, 1. Stk., sidste Punktum, — foreslaas, at Afgift i Henhold til 1. Stk. skal erlægges, selv om Overdragelsesdokumentet kun ønskes lyst i anden Egenskab end dets Hovedegenskab, f. Eks. alene som Pantebrev. Den foreslaaede Ændring begrundes med,